МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

матеріали
науково-практичних конференцій здобувачів вищої освіти за результатами проходження виробничих та технологічних практик

«Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки здобувачів вищої освіти обліково-фінансового профілю»

Випуск 7

Полтава – 2019

УДК 378.147.88 : 33
ББК 74.58 : 65

Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки студентів обліково-фінансового профілю: Збірник доповідей науково-практичних конференцій студентів за результатами проходження виробничих та технологічних практик по спеціальностях, випуск 7, 2019 р. Полтава : ПДАА, 2019. 132 с.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету обліку та фінансів від 5 вересня 2019 р., протокол № 1.

Редакційнв колегія:
Дорогань-Писаренко Л. О. – декан факультету обліку та фінансів;
Безкровний О. В. – заступник декана факультету обліку та фінансів;
Прийдак Т. Б. – відповідальна за практичну підготовку по кафедрі бухгалтерського обліку та економічного контролю;
Собчишин В. М. – відповідальний за практичну підготовку студентів по кафедрі фінансів і кредиту.

У збірнику подано матеріали досліджень, виголошених на науково-практичних конференціях студентів за результатами технологічних практик по напрямах підготовки «Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки студентів обліково-фінансового профілю». У публікаціях висвітлено досвід практичної роботи суб’єктів підприємницької діяльності, зокрема аграрних підприємств, бюджетних закладів, фінансово-кредитних установ, банків, страхових компаній тощо залежно тематичної спрямованості та видів виробничих практик, які проходять здобувачів вищої освіти за осваітньо-професійними прогамимми: Облік і оподаткування та Фінанси, банківська справа та страхування СВО Бакалавр і СВО Магістр.

© Полтавська державна аграрна академія, 2019

Кудряшова Т. С., ОПП Облік і оподаткування спеціальність 071 Облік і оподаткування СВО Магістр,
Науковий керівник - Нездойминога О. Є., к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю

ДЕЯКІ ОБЛІКОВІ АСПЕКТИ ПЕРЕОЦІНКИ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

З питанням переоцінки основних засобів у тій чи іншій мірі, мабуть, стикався кожен бухгалтер, оскільки підстав для переоцінки може бути чимало – починаючи від прагнення відобразити якомога більш об'єктивну інформацію у фінансовій звітності і завершуючи податковою оптимізацією податку на прибуток (для тих, хто не визначає податкових різниць) або ПДВ (для тих, хто податкові різниці визначає).

В першу чергу зазначемо, що переоцінка основних засобів – справа цілком добровільна (п. 16 П(С)БО 7 «Основні засоби») [1].

Відповідно до згаданого п. 16 П(С)БО 7 і п. 34 Методичних рекомендацій № 561 [2] не підлягають переоцінці МНМА та бібліотечні фонди, якщо амортизація їхньої вартості здійснюється за методом 50 % на 50 % (50 % вартості, яка амортизується, у першому місяці використання, а 50 % – у місяці вилучення з активів (списання з балансу)) або 100 % вартості, яка амортизується, у першому місяці використання.

В той же час переоцінка повинна проводиться, якщо залишкова вартість об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу.

Водночас проводячи переоцінку, завжди потрібно пам'ятати про податкові наслідки, які спричинятимуть операції з переоцінки, про які йтиметься далі. Адже вплив на порядок формування об'єкта оподаткування операцій з переоцінки може визначатися саме тим фактором, який викликає найбільше запитань у платників податків.

Розглянемо, як в обліку відображається дооцінка чи уцінка основного засобу. При цьому, необхідно звернути увагу, що при переоцінці застосовується Коефіцієнт переоцінки, на який коригується і первісна вартість, і сума зносу.

$$Кп = \frac{\text{Справедлива вартість}}{\text{Залишкова вартість}},$$

де Кп – коєфіцієнт переоцінки

Розрахувавши переоцінену первісну вартість об'єкта (ПВ × К-т переоцінки) і переоцінений знос (Знос × К-т переоцінки), маємо отримати переоцінену залишкову вартість (як різницю між переоціненою первісною вартістю та переоціненим зносом), яка фактично має бути рівною справедливій вартості [3].

Розглянемо декілька прикладів по відображенню результатів переоцінки на рахунках бухгалтерського обліку

Приклад 1. Залишкова вартість 50 000 грн, накопичений знос 20 000 грн, справедлива вартість 250 000 грн. К-т переоцінки = 5, переоцінений знос 100 000 (сума дооцінки зносу 80 000 грн), переоцінена первісна вартість

350 000 грн (сума дооцінки первісної вартості 280 000).

Записи в обліку будуть відображати первісну дооцінку:

Дт	10	Кт	131	Сума, 80000
Дт	10	Кт	411	Сума, 280000

Приклад 2. Залишкова вартість 200 000 грн, накопичений знос 80 000 грн, справедлива вартість 150 000 грн. К-т переоцінки = 0,75, переоцінений знос 60 000 (сума уцінки зносу 20 000 грн), переоцінена первісна вартість 210 000 грн (сума уцінки первісної вартості 70 000, відповідно, залишкової вартості – 50 000)

Записи в обліку будуть відображати первісну уцінку:

Дт	131	Кт	10	Сума, 20000
Дт	975	Кт	10	Сума, 50000

Приклад 3. Дооцінка залишкової вартості 280 000, дооцінка зносу – 80 000, попередня уцінка становила 200 000 (перевищення становить 80 000)

Бухгалтерські записи по дооцінці після уцінки:

Дт	10	Кт	131	Сума, 80000
Дт	10	Кт	746	Сума, 200000
Дт	10	Кт	411	Сума, 80000

Приклад 4. Уцінка залишкової вартості 50 000, уцінка зносу – 20 000, попередня дооцінка становила 10 000 (перевищення уцінки становить 40 000)

Бухгалтерські записи по уцінці після дооцінки:

Дт	131	Кт	10	Сума, 20000
Дт	411	Кт	10	Сума, 10000
Дт	975	Кт	10	Сума, 40000

Втім після відображення в обліку сум дооцінки чи уцінки об’єкта основного засобу необхідно також відобразити відповідні податкові різниці у звітній декларації з податку на прибуток. Пунктами 138.1 та 138.2 Податкового кодексу України встановлено, що:

- фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму уцінки та втрат від зменшення корисності основних засобів або нематеріальних активів, включених до витрат звітного періоду відповідно до НПБО або МСФЗ;

- фінансовий результат до оподаткування зменшується на суму дооцінки основних засобів або нематеріальних активів у межах попередньо віднесених до витрат уцінки відповідно до НПБО або МСФЗ [4].

В цілому, у випадку дооцінки шляхом відображення податкових різниць вплив на об’єкт оподаткування формується виключно з балансової вартості ОЗ, що очищена від переоцінки. А у випадку уцінки ОЗ податкові різниці, які виникають на момент ліквідації ОЗ, є цілком компенсованими попередніми податковими різницями, що відображаються в декларації з податку на прибуток у момент проведення уцінки такого ОЗ.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ МФУ № 92 від 27 квіт. 2000 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00.

2. Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку

основних засобів: Наказ МФУ № 561від 30 верес. 2003 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03.

3. Савчук Т. Провели переоцінку ОЗ: які облікові аспекти та податкові наслідки? Вісник. Офіційно про податки. – 13 серпня 2019 р. URL: https://news.dtkt.ua/accounting/individual-transactions/57075

4. Податковий кодекс України № 2755-VI від 2 груд. 2010 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/

Кузьміна Я. М., ОПП Облік і оподаткування спеціальність 071 Облік і оподаткування СВО Магістр,

Науковий керівник - Нездойминога О. Є., к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю

КОНТРОЛЬ ЗА ЯКІСТЮ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначено, що фінансова звітність – звітність, що містить інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства [1].

Метою ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан та результати діяльності підприємства, тому здійснення контролю за складанням фінансової звітності є досить важливим питанням для кожного господарського суб'єкта.

Перш за все слід відзначити, що фінансова звітність підприємства повинна ґрунтуватись на таких загальних принципах: повне висвітлення, автономність, безперервність, послідовність, нарахування, превалювання сутності над формою, єдиний грошовий вимірник.

В той же час згідно з вимогами НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» фінансова звітність повинна формуватися із дотриманням таких її якісних характеристик [2]:

– зрозумілість означає, що інформація, яка надається у фінансових звітах, повинна бути дохідлива і розрахована на однозначне тлумачення її користувачами за умови, що вони мають достатні знання та зацікавлені у сприйнятті цієї інформації.

– доречність означає, що фінансова звітність повинна містити лише доречну інформацію, яка впливає на прийняття рішень користувачами, дає змогу вчасно оцінити минулі, теперішні та майбутні події, підтвердити та скоригувати їхні оцінки, зроблені у минулому.

– достовірність означає, що фінансова звітність повинна бути достовірною, яка не містить помилок та перекручень, що здатні вплинути на прийняття рішення користувачів звітності.

– зіставність – означає, що звітність повинна забезпечувати можливість порівнювати звіти за різні періоди та різних підприємств [2].

Головна мета контролю – попередження недоліків, а не пошук вже наявних недоліків у господарський діяльності підприємств, їх аналіз та оцінка. Проте слід враховувати не як зовнішній, так і внутрішній контроль. Якщо